

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník I, Číslo 2

listopad 2017

Úvodní slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

krásné letní období skončilo a už se těšíme na nejkrásnější svátky v roce. S kulturními, společenskými a sportovními aktivitami v obci vás seznámí samotné organizace ve svých příspěvcích.

Rok 2017 v obci se dá nazvat jako šetřící, jelikož jsme před realizací větších investičních akcí (kanalizace, chodníky). Letošní větší investicí byla oprava a nový nátěr budovy školy v ceně 156.000,-Kč. Na budově kostela byla vyměněna plechová římsa nad vchodem a proveden nátěr vchodové části v celkové výši 78.000,-Kč.

Ve školní zahradě neprošel revizí největší prvek prolézaček pro děti a byl nahrazen novým v hodnotě 59.000,-Kč. Nový prolézací prvek pro děti v hodnotě 58.000,-Kč se nainstaloval také na koupališti.

V areálu koupaliště u tenisových kurtů vyrostla svépomocí tenistů pergola, na materiál v hodnotě 46.000,-Kč přispěla obec. Kolem areálu kurtů byly vysázeny túje. V parku byla dokončena plánovaná výměna staré dlažby okolo pavilonku za zámkovou. Do výčepu u pavilonku zatékalo, avšak díky pomoci hasičů, byla střecha opravena, za což jim patří poděkování.

Pro možnost komfortnějšího cestování vás chci seznámit s možností využití Integrovaného dopravního systému Olomouckého kraje. Obec je zapojena do tohoto projektu, který spočívá v tom, že pokud požádáme průvodčího ve vlaku o zakoupení jízdenky Integrovaného dopravního systému, např. Říkovice – Přerov zaplatíme 16,-Kč a s takto zakoupenou jízdenkou můžeme jezdit po Přerově MHD ve všední dny 45 minut a o víkendech 60 minut. Při zakoupení zmíněné jízdenky Říkovice – Olomouc zaplatíme 47,-Kč a využíváme MHD v Olomouci po dobu 110 minut.

Milí spoluobčané, dovoluji mi, abych Vám popřál krásné a klidné prožití vánočních svátků s Vašimi nejbližšími, dětem spoustu dárků pod stromečkem a do nového roku 2018 nám všem hodně zdraví, lásky, pohody a spokojenosti.

Radomír Možiš, starosta obce

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR 2017

Ve dnech 20. a 21. října 2017 se konaly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Voleb se v celé zemi zúčastnilo

5 091 065 oprávněných voličů a účast tak dosáhla 60,84%. Ve volbách se ziskem více než milion a půl odevzdaných lístků zvítězilo hnutí ANO, které tak získalo 29,64 % hlasů. Do Poslanecké sněmovny se dále dostala ODS (11,32 %), Piráti (10,79 %), SPD (10,64 %), KSČM (7,76 %), ČSSD (7,27 %), KDU-ČSL (5,8 %), TOP 09 (5,31 %) a STAN (5,18 %).

V naší obci se těchto voleb zúčastnilo 229 voličů a volební účast tak v Říkovicích dosáhla 57,93 %. Podobně jako v celkovém součtu i v Říkovicích zvítězilo se ziskem 73 hlasů Babišovo hnutí ANO (31,87 %). S 35 hlasy je následovala strana Tomia Okamury (15,28 %), komunisté (25 hlasů, 10,91 %), lidovci (22, 9,6 %), sociální demokraté (21, 9,17 %), piráti (18, 7,86 %) a starostové (14, 6,11 %). Občanská demokratická strana obdržela 9 hlasů (3,93 %) a TOP 09 získala v obci 6 hlasů (2,62 %).

Tři lidé v Říkovicích volili Republikánskou stranu Československa Miroslava Sládka, dva hlasovali pro Stranu zelených a jeden volič dal svůj hlas Straně svobodných občanů.

Výročí narození a úmrtí Metoděje Vlacha

(6. 7. 1887 – 8. 2. 1957)

Letošní rok přinesl dvě výročí spojená s osobností našeho slavného rodáka, Metoděje Vlacha. Dne 8. února 2017 uplynulo 60 let od jeho úmrtí a 6. července pak 130 let od chvíle, kdy se v naší vesnici v domě č. p. 13 narodil.

Životní dráha známého konstruktéra a průkopníka

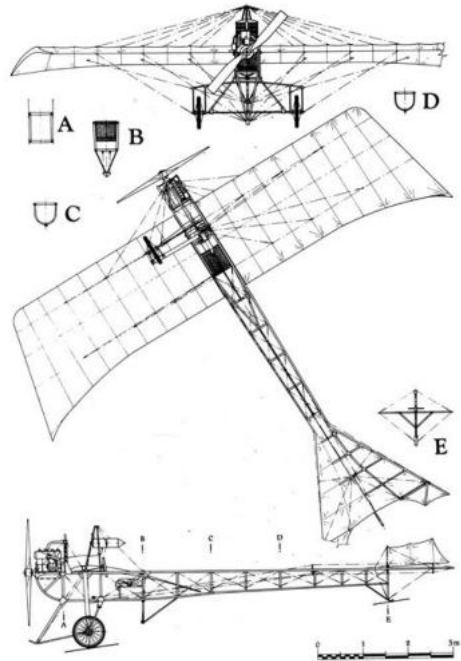
letectví Metoděje Vlacha byla již dost podrobně zmapována v publikaci sepsané Davidem Papajíkem, která pod záštitou obce vyšla v roce 2004. Připomeňme si tedy alespoň krátce jeho životopis. Metoděj se narodil Františkovi a Anně Vlachovým. Po absolvování místní obecné školy, měšťanské školy v Hulíně a střední průmyslové školy strojnické v Přerově, začal pracovat jako montér v kopřivnické dílně na lokomotivy. Mezi lety 1905 až 1906 pak pracoval v továrně na výrobu lokomotiv v Mariboru a v letech 1907 až 1908 získával zkušenosti ve Štýrském Hradci ve firmě konstruktéra Johanna Pucha. Na delší dobu se však Vlach usadil teprve po roce 1908, kdy začal pracovat jako montér motorů v mladoboleslavské automobilce. U firmy Laurin a Klement se

později vypracoval na kontrolora automobilové práce a po roce 1919 i na zástupce dílovedoucího v nástrojárně.

Přibližně od roku 1908 do vypuknutí první světové války se ve volném čase zabýval konstrukcí vlastních letadel, na nichž začal zároveň provádět i první letecké pokusy. Tři jeho první stroje však nebyly schopné vykonat nijak dlouhé lety a tak mu úspěch přinesl teprve jeho čtvrtý stroj sestavený v roce 1912. Jednalo se o celodřevěný 9,5 m dlouhý jednoplošník s rozpětím křídel 10,5 m. Ocasní plocha a křídla byly potaženy plátnem. Motor zapůjčený firmou Laurin & Klement měl výkon 28 kW.

Letadlo bylo oceněno na Hospodářské a živnostensko-průmyslové výstavě severních a severovýchodních Čech v roce 1912 a 8. 11. téhož roku na něm Vlach provedl první krátké lety. Dosáhl výšky přibližně 20 m a vzduchem překonal vzdálenost zhruba 300 až 500 m. Svůj koníček musel opustit po vyhlášení zákazu létání, který přišel po vypuknutí světové války. Tehdy svůj stroj rozebral, trup spálil a zapůjčený motor vrátil.

Vlach opustil mladoboleslavskou automobilku, v roce 1922, načež se krátce snažil podnikat a pracoval také jako konstruktér či vedoucí v několika dalších závodech v Písku, Hostivaři u Prahy, Lipníku nad Bečvou a v Orlové. V roce 1933 pak přijal práci konstruktéra ve firmě Baťa. Zde se vypracoval až na pozici ředitele strojíren a později též na vedoucího technického oddělení a vedoucího výzkumu obráběcích strojů. Po odchodu od Bati byla jeho posledním působištěm firma Kovosvit v Sezimově Ústí. V tomto městě pak 8. února 1957 ve svých 70 letech podlehl infarktu.

Vlachův odkaz díky jeho potomkům a příznivcům aviatiky nebyl zapomenut, a od počátku 3. tisíciletí je tento rodák z Říkovic stále známější. V roce 2001 byl založen Nadační fond letadla Metoda Vlacha, který vlastní a provozuje repliku Vlachova letadla, která se do vzduchu poprvé vznesla v roce 2002.

O dalších pět let později, v roce 2007, byl odhalen Vlachův pomník v Mladé Boleslavi, a to právě v místech, kde stával hangár s jeho stroji a kde 8. 11. 1912 poprvé vzlétl. Po slavném konstruktérovi byly v roce 2012 pojmenovány i rychlíky 1146 a 1147 „*Metoděj Vlach*“ jezdící na trase spojující Turnov a Mladou Boleslav s Prahou. Konečně pak v roce 2014 bylo v Mladé Boleslavi veřejnosti otevřeno Letecké muzeum Metoděje Vlacha.

Metoděj Vlach bývá uváděn jako první český pilot, který letěl na stroji vlastní výroby zhotovené z domácích materiálů. Bezspo-

ru se jedná o jednoho z místních rodáků, jehož jméno proslavilo naši obec. V Říkovicích nám jej připomíná pamětní deska, umístěná od roku 1974 na jeho rodném domě.

Miloš Pacek

Dvacet let od záplav v roce 1997

Letos v červenci uplynulo 20 let od katastrofálních záplav, které v roce 1997 zasáhly povodí Moravy a Odry a neblaze se zapysaly i do historie naší obce, což připomínají následující snímky.

Spolek Dobrovolných hasičů v roce 2017

Vážení čtenáři, milí spoluobčané

Jsem rád, že první vydání tohoto zpravodaje mělo u vás nemalý úspěch a mohu tak přispět pár řádkami i do vydání druhého. Tento rok byl, jako ty minulé, opět rokem splnění předsevzetí a úkolů stanovených na loňské členské výroční schůzi. Touto cestou se tak mohu za náš sbor pochlubit, co jsme opět všechno zvládli. Neb kdo se nepochlubí, není pochválen a kdo říká, že se nám práší od huby, tak jen závidí naši neutichající sílu a chuť udělat kus práce a zorganizovat pro vás Říkovčáky spoustu akcí.

Tento rok se nám sešlo tolik akcí, že nevím kde ani začít – asi nejlépe od začátku. Začátkem roku jsme tradičně povodili chlupáče medvěda a ochutnali, co maminky napekly a tatínci napálili. Jsem rád, že se naši mladí, i v této době, nebojí převléct a načančat a udělat si tak ze sebe srandu pro pobavení ostatních. Další akcí jsme se úspěšně pokusili vyhnat zimu z naší vesnice a přivítat tak jaro. Vynesení Morany jsme nepodcenili, a proto ji nejen zapálili, ale pro jistotu i utopili, abychom se ujistili, že se nevrátí dříve než koncem roku. Poděkování patří opět naší mládeži, která se svou hojnou účastí postarala o zachování této tradice. Po příchodu tepla do naší zbrojnice, bylo potřeba prokázat akceschopnost nejen našim zřizovatelům, ale hlavně i sobě samým. Jarní zkouška techniky dopadla na výbornou a s klidem v srdci vám mohu sdělit, že naše technika funguje tak, jak se píše v návodu každé mašiny. O týden později jsme provětrali Vaše zásoby železného šrotu a jsem rád, že jste přispěli každou plechovkou, neboť směnění šrotu za korunky přispělo k zakoupení našeho slavnostního praporu, o kterém se zmíním posléze.

S vidinou léta jsme ve spolupráci s naší mateřskou školkou a obecním úřadem uspořádali v místním parku dětský den. Několik stanovišť s disciplínami prověřilo ohebnost, bystrost, přesnost i rychlost našich dětí a za svou snahu byly děti odměněny sladkostmi. Počasí nám přálo po celé léto a toho bylo potřeba využít.

V půli prázdnin nás čekala organizačně náročná událost, na kterou jsme se připravovali od začátku roku. Mluvím samozřejmě o hodových oslavách, oslavách 120ti let založení našeho sboru a svěcení praporu. Nelehká jednání se zastupitelstvem ohledně finanční podpory nakonec přinesla šťavnaté ovoce v podobě mimořádné dotace, bez které by se již zmiňovaný prapor nepovedl vyrobit a oslavy zorganizovat. Při sobotní mši v našem kostele sv. An-

ny byl tento prapor slavnostně posvěcen. Chtěl bych poděkovat nejen za krásnou a duchaplnou mši, která ceremonii předcházela, ale i za hojnou účast v kostele, která prokázala, že vám spoluobčanům není náš sbor a jeho oslavy lhostejné. Po mši následovala výroční schůze a víkendové hody mohly začít. Za přispění spousty dalších příznivců našeho sboru, hlavně tedy obecního úřadu, Olomouckého kraje a dalších podnikatelů nebo vás spoluobčanů, byla bohatá nejen tombola, ale také celkový dojem z oslav, od krásného počasí začínaje, skvělou náladou konče.

Sotva jsme zavřeli šenk a uklidili prostory parku, užuž jsme nakládali batožinu naší omladiny, kterou jsme v pondělí po hodových oslavách odvezli do kempu na Rusavě. Hasičské soustředění naší mládeže letošním rokem začalo nabírat jiných obrátek. Někte-

ré děti nám dospívají a jsem rád za jejich ochotu pomoci s organizací programu tohoto týdenního pobytu. Poděkování patří zejména Ivetce a Ádi, které se ujaly volnočasových aktivit a našemu kuchtíkovi Jirkovi, který nás každoročně překvapuje nějakými novými pestrobarevnými odstíny palačinek. Počasí nám vyšlo tak moc, až nás sluníčko trápilo nejen během tréninku, ale i při návštěvě koupaliště, kde nebylo kousku stínu. Za zmínku stojí zlepšení životního prostředí v této oblasti, a to natolik, že se do říčky protékající vedle kempu vrátili raci. Samy děti uznaly, že je hezčí je vidět naživo, než ve škole v knižním vyobrazení.

Jelikož se léto chýlilo ke konci, bylo potřeba využít posledních zbytků teplých dní ze zásob tohoto roku a uspořádat kulinářskou akci pro naše žaludky. Samozřejmě mluvím o třetím ročníku Gulášfestu o Říkovskou vařečku. Jsem rád za hojnou účast nejen z řad soutěžících, ale i vás návštěvníků, kteří jste opět doslova vymetli a vyjedli všechny kotlíky. Těší mne účast přespolního týmu – Pirátů z Horní Moštěnice, ale i nového týmu domácích Říkovčáků, kteří si doslova vyvařili bedýnkové třetí místo. Druhé místo vybojovali členové týmu obecního úřadu, kterému děkuji i za finanční podporu na provoz této akce. No a fanfáry zazněly v hasičských barvách. Porota pod taktovkou ředitelky ZŠ a MŠ Mgr. Nevřalové měla nelehký úkol, neb dle mého názoru opět nebylo špatného guláše. Jsem rád, že po součtu bodů, bude soutěžní trofej – dřevěnou vařečku, zdobit štítek s nápisem – HASIČI 2017.

Konečně nám vytrávil a s příchodem podzimu bylo potřeba rozsvětlit naši vísku průvodem s krásnými lampiony. K uctění památky založení našeho prvního státu jsme se tak opět sešli u sochy tatíčka T.G. Masaryka a vyslechli zde z úst našeho pana

starosty pár vět o historii a nelehké cestě ke zrodu naší republiky. Počasí nám moc nepřálo, o to víc nás však zahřál čaj a svařák a opečený špekáček. S blížícím se příjezdem sv. Martina a vidinou pečené husy jsme ještě jednou stihli provětrat Vaše zásoby železného šrotu, které jsme opět směnili za potřebné korunky. Pak nás čeká už jen výroční valná hromada, neboli schůze, kde se za tuto celoroční zvládnutou práci opět pochválíme a řádně se pohostíme.

Výčet těchto akcí není úplný, nějaké ty brigády jsem vynechal, abych čtenáře nenudil. Na druhou stranu je potřeba připomenout, že k našemu sboru neodmyslitelně patří naše jednotka a pole soutěžní. Ke zvýšení kvality naší výjezdové jednotky jsme absolvovali nejen povinná školení, ale také jsme ulovili nového

bobříka v podobě odbornosti obsluhy motorových řetězových pil pro riziková kácení. S platným osvědčením a novou kvalitní motorovkou tak seřezem, co nám bude na cestě překážet. Pole soutěžní jsme v letošním roce obohatili o pořádání okrskového cvičení. Za zmínku určitě stojí výkon našich slečen, které získaným pohárem rozšířily zaprášenou výstavku v naší zbrojnici. Naším mužům to stříkání bohužel nějak nejde. Asi doma málo cvičí. A naše holky vyzdvihnu ještě jednou, a to za účast na několika pohárových soutěžích, kde se nezalekly neúspěchů a dravých protivnic a tvrdým tréninkem tak stahují časovou propast. Z výjezdové činnosti se nám neštěstí v podobě požáru či vody úspěšně vyhýbá. Ale co nestihl napáchat oheň či voda, lehce odfoukl vítr. Takže i naše jednotka vyjela k drobnému zásahu, a to k ohnutému plechu atiky rodinného domu, který zavadil o elektrické vedení. Snad to bude jediný výjezd v tomto roce.

Závěrem mi dovoluďte uctít památku vzpomínkou na našeho zesnulého bratra Vaška Běhala, kterého jistě většina z vás znala. Tento „velikán“ na postu místostarosty obce pro nás ve své době zařídil spoustu věcí a pro mladé hasiče nejednou přivřel své přísné oko z postu rozhodčího při závodech. Čest jeho památce a snad nad námi přimhouří své oko i po boku sv. Floriána, který bdí nad naší bezpečností. Jsem rád, že touto cestou vám čtenářům mohu přiblížit aktivitu členů našeho sboru a snad jsem neopomněl žádnou důležitou akci, která vás pobavila. Těším se na další číslo tohoto zpravodaje a snad se při zaběhnutých akcích stane něco, co bude stát za to sem napsat.

Ohni zmar a hlavně pevné zdraví

Ing. Radomír Vlach, starosta SDH Říkovice

SK Říkovice v roce 2017

S pomalu se blížícím koncem roku 2017 a chystající se závěrečnou schůzí, je možné ohlédnout se krátce za tím, co letošek fotbalovému oddílu Říkovice přinesl. Kromě tradičního účinkování našich týmů mužů a žáků v okresních soutěžích, účasti fotbalistů na brigádách a pořádání zábavných akcí v naší obci, znamenalo pro zdejší fotbal velkou událost i založení místního ženského týmu, který se součástí oddílu stal před sezónou 2017/18.

V lednu byla zahájena příprava týmu mužů, kteří během zimních měsíců trénovali v hale a posilovně v Přerově. Po absol-

Fotografie týmu mužů po posledním utkání sezóny 2016/2017. V první řadě zleva doprava: Jakub Pospíšil, Jiří Vojtko, Miloš Pacek, Lukáš Džuga, Ilija Gjorev, Patrik Otáhal, Filip Prachniar. Druhá řada zleva doprava: Lukáš Čech, Radomír Bednarský, Petr Bezděk, Marián Možiš, Ondřej Vojtko, Tomáš Urban, Vít Jurečka, Martin Holub, Jakub Pitner a Michal Prachniar.

vování společného únorového soustředění mužského a žákovského týmu konaného před koncem února v Roštíně, vstoupila obě naše mužstva v březnu do jarní části sezóny 2016/2017. Po dobře rozehraném podzimu se týmu mužů ve druhé části sezóny už tolik nedařilo a po třech jarních výhrách, dvou remízách a sedmi prohrách tak po sečtení základní a nadstavbové části obsadil nakonec s třiceti body a vyrovnaným skóre 43:43 páté místo v devítičlenné tabulce.

Poté, co naše „A“ mužstvo odehrálo své poslední domácí utkání minulé sezóny, oslavil náš klub 17. června 2017 šedesát let od založení místní kopané. Během letní pauzy se oddíl podílel na uspořádání několika večerních zábav (DJ Mádr či DJ Marcel Černocký) a během brigád pomáhal s úklidem a zvelebováním šaten a

hřiště. Mezi další úspěšné podniky tohoto roku se již tradičně zařadilo jarní pálení čarodějnic a zářijová drakiáda konané na zdejší fotbalovém hřišti.

Po letních jednáních se zástupci fotbalového oddílu ze Žalkovic byl dohodnut přesun tamního ženského týmu do Říkovice. Počet členů SK Říkovice z.s. se tak během prázdnin především kvůli registraci nových hráček, ale i díky příchodu několika nových hráčů, zvýšil na 43 a v našem oddíle tak vedle mužského a žákovského týmu nově působí i tým ženský.

Po sportovní stránce se však našim týmům během letošního podzimu nedařilo. Muži, kteří hrají v Okresní soutěži sk. A, v 11 duelech zvítězili pouze dvakrát, a to na hřištích soupeřů, a doma na podzim získali jen jediný bod za remízu 3:3 s týmem Měrovic. Po dalších osmi podzimních prohrách je tak naše „Áčko“ v polovině soutěže na posledním, osmém místě tabulky. Poslední

Kapitánka ženského týmu, Lucie Pitnerová, před zahájením domácího zápasu s Brumovem.

je po podzimu i naše ženské družstvo, které se účastní zlínského krajského přeboru žen. Ženský tým prozatím po deseti odehraných zápasech čeká na první body. Naším žákům se zatím v této sezóně podařilo zvítězit jednou a po odehraných podzimních zápasech jsou na devátém místě v desetičlenné tabulce okresního přeboru starších žáků.

Před výroční fotbalovou schůzí konanou 9. prosince tak můžeme našim fotbalistům a fotbalistkám do příštího roku popřát více sportovních úspěchů.

Miloš Pacek

kteří si děti přinášejí ze svých rodin. Jejich dovednosti a schopnosti dále rozvíjíme maximálním individuálním přístupem.

Každý den začínáme ranními hrami. Svou fantazii, zručnost, rozvoj jemné motoriky, vytváření a upevňování vzájemných vztahů získávají děti prostřednictvím konstruktivních stavebnic a her. Velký podíl na jejich rozvoji v tomto směru mají hrací kouty rozmístěné po celé herně. Hernu následně využíváme ke cvičení, pohybovým hrám a k hlavním výchovně vzdělávacím činnostem následujícím po svačině. Během týdne vystřídáme matematické, dramatické, rozumové a hudební činnosti. Mezi oblíbené patří pracovní a výtvarné dílničky probíhající v k tomuto účelu vybavené pracovně. V rámci těchto aktivit si děti osvojují nové poznatky, získávají zkušenosti, učí se dovednostem spolupráce, komunikace a naslouchání. Trénují svou paměť i vytrvalost v práci. Postupně jsou tak systematicky připravovány pro vstup do školy.

Téměř za každého počasí vyrážíme na vycházky po okolí. Za velmi slunných dní trávíme čas na školní zahrádce. Základy stolování a sebeobsluhy se děti učí při podávání stravy v jídelně – zejména při obědě. Po obědě děti odpočívají na svých lehátkách v ložnici. Před odchodem domů mají děti možnost výběru her dle vlastního rozhodnutí. Výchovná činnost je obohacena kulturními a sportovními akcemi pořádanými v rámci celé ZŠ a MŠ. Každoročně „předškoláci“ jezdí na školu v přírodě a předplavecký výcvik. Všechny děti se pak dle zvážení svých rodičů mohou účastnit divadelních představení, výletů, Mikulášské nadílky, besed s bezpečnostními složkami a jiných akcí, které škola aktuálně v daném roce pořádá.

Pro rodiče a veřejnost pravidelně pořádáme několik akcí. Oblíbené jsou podzimní dílny, kde si děti společně s rodiči mohou vy-

tvorit podzimní dekorace z přírodnin i jiných materiálů. Všechny potěší vánoční a jarní besídky, které jsou ukázkou naší práce i toho, jaký pokrok ve vývoji děti udělaly. K těmto akcím neodmyslitelně patří i Dětský karneval. Ve spolupráci s SDH Říkovice pořádáme vítání jara „Morenu“ a „Dětský den“. Za tuto spolupráci hasičům děkujeme.

Poděkování, za to, že se v prostředí mateřské školy děti a dospělí cítí příjemně a bezpečně, patří i paní ředitelce Mgr. L. Nevřalové a panu starostovi R. Možíšovi. Zejména si ceníme vybudování školní zahrádky.

Vítězslava Vlachová
učitelka MŠ Říkovice

Činnost Tenisového oddílu v roce 2017

Již téměř 15 let zpestřuje sportovní a kulturní oblast obce Tenisový oddíl, který ihned po svém založení v roce 2003 začal obohacovat kulturně-sportovní vyžití v obci pořádáním každoročních akcí nejen pro sportovce, ale pro všechny občany.

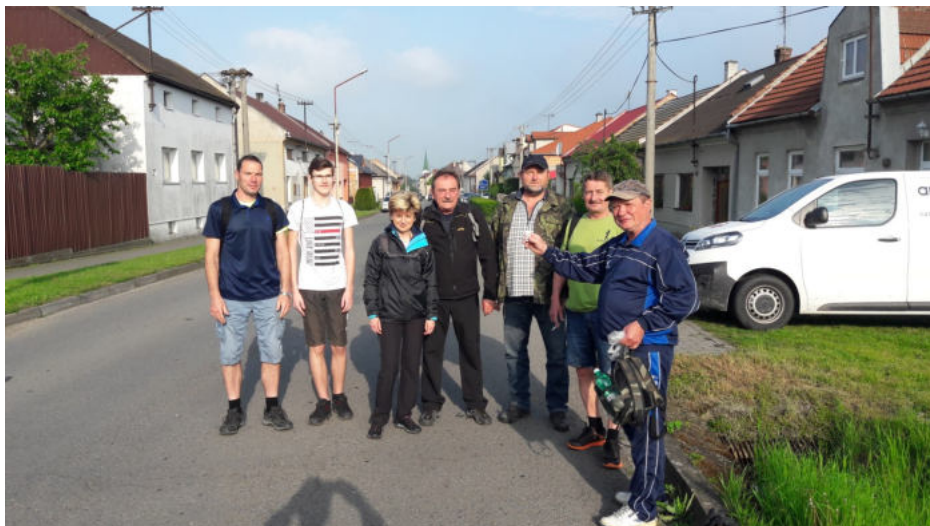

Od svého založení má klub v podstatě stejný počet více či méně aktivních členů, kterých je k dnešnímu dni celkem 27. Od samého počátku udržují členové tradici, kdy každé nedělní dopoledne navzájem na kurtu soupeří. Vítání jsou samozřejmě i všichni ostatní, snad jednou noví členové tenisového oddílu, kteří chtějí třeba jen vyzkoušet své tenisové dovednosti.

Mezi každoroční pravidelné akce patří pořádání několika veřejně přístupných tenisových turnajů. V roce 2017 byly pořádány

celkem 2 turnaje. První proběhl již tradičně na jaře. Tentokrát byl poprvé pořádán tenisový turnaj ve dvouhře. Vítězem se stal Zdeněk Prachniar. Dalším tenisovým turnajem je dnes již tradiční turnaj ve čtyřhře s názvem „*Memoriál Josefa Jurečky*“. Tento turnaj je pořádán vždy ke konci léta od roku 2013 na počest jednoho ze zakladatelů tenisového klubu v Říkovicích. Vítězství v tomto turnaji letos oslavili Tomáš Vlach a Miroslav Vlach st. a obhájili tím vítězství z minulého roku.

Mezi další každoroční aktivity patří pořádání akce s názvem „Ukončení prázdnin“, která je zaměřena hlavně na rodiny s dětmi. Tato akce láká děti především na zavedené atrakce jako je dětský vláček, skákací hrad, malování na obličej a spoustu jiných atrakcí

a soutěží. Samozřejmostí je, že děti mají vše zdarma, včetně bohatého občerstvení. Odměnou pro děti jsou také zaslouženě vysoutěžené sladkosti. V posledních dvou letech tenisový oddíl oživil

vzpomínky na dnes již skoro zaniklá promítání v letních kinech a uspořádal Promítání v parku, jako doprovodnou akci hodových oslav pořádaných v minulém roce a také k Ukončení prázdnin v roce letošním. Tyto akce sklidily velký ohlas.

Každým rokem také pořádá tenisový oddíl předem vybraný výlet. V minulosti to byl například Pochod stezkou okolo Bílé Opa-
vy v Jeseníkách nebo výlet do vinného sklípku. Letos na jaře uspořádal klub společně s dalšími příznivci turistiky z okolí pěší pochod z Říkovic na Svatý Hostýn. V těchto aktivitách, které pomáhají udržovat skvělý kolektiv, chtějí členové klubu nadále pokračovat.

Tak jak to bývá v malých obcích zvykem, členové různých spolků-oddílů se navzájem prolínají a nejinak je tomu i u nás. I proto tenisový oddíl podporuje všechny aktivity v obci konané jinými spolky a aktivně se zúčastňuje jiných soutěží a akcí jako například Vaření kotlíkového guláše nebo Nohejbalového turnaje.

K dalším, mezi členy už ne tak populárním, aktivitám tenisového oddílu patří i pořádání brigád, které mají za cíl udržet nejen areál tenisových kurtů a zázemí v provozuschopném stavu, ale snaží se také zvelebovat přilehlý areál v okolí bývalého koupaliště. Za zmínku stojí například pokládka nové dlažby s následnou výstavbou víceúčelové pergoly v zázemí klubu nebo výsadba okrasných tují.

Všechny tyto aktivity by nebylo možné uskutečnit bez podpory a za přispění obce, za kterou jsou členové tenisového oddílu vděční. Na oplátku se klub snaží o neustálé zvyšování životní úrovně a vyzítí občanů v obci.

Před tenisovým oddílem v příštím období stojí velká výzva,

spočívající v celkové revitalizaci antukového kurtu, tak aby dostatečně odolával rozmarům počasí a sloužil tak nejen členům tenisového oddílu, ale i široké veřejnosti včetně mládeže po další dlouhá léta.

Závěrem se sluší poděkovat nejen organizačnímu výboru tenisového klubu, ale i všem členům za organizaci, chod a obětavou práci v klubu. Velké poděkování patří i zastupitelům obce za podporu činnosti oddílu, která jak všichni doufáme, bude i nadále pokračovat a zajistí tak další rozvoj sportu a kultury v naší obci.

Tomáš Vlach

Říkovský slivkošť

O Hanácích se říká, že jsou pomalí a lakomí. Nevím jak platí první část, ale ta druhá není zcela pravda. Za jedenáct let trvání Říkovského slivkoštu prošlo prezentací a následně se okoštovalo 261 vzorků. Hlavní sortiment tvořily vzorky trnkové. Ale zastoupeny byly i jablka, hrušně, hroznové víno, višně, třešeň, meruňka a i směs různého ovoce. Vždy záleželo na konkrétním roce v kterém se slivkošť konal. Každý rok je specifický jak kvalitou, tak i množstvím dodaných vzorků. Ale co se je stálé a každoročně neměnné je, že se potkávají lidé, kteří se chtějí bavit a nebojí se přinést, jak se říká, svou kůži na trh. Každý z nás chce vyhrát, každý je hrdý na tu svou a každý si myslí, že má tu nejlepší z dědiny. Za jedenáct let trvání Říkovského slivkoštu je zatím na pomyslném Olympu pan Kozáček Květoslav. I když letos skončil na druhém místě, je se svými třemi prvními a dvěma druhými místy na špici hodnocení.

Na paty mu s rychlostí blesku šlape výherce letošního ročníku pan Červík Dušan a nelze nezpomenout i ostatní úspěšné. Pitner Dušan, Rotrekl Luděk, Možíš Radomír, Vlach Radomír a ostatní zúčastnění. Letošní třetí místo si po právu odnesl náš benjamínek ne věkem, ale počtem dodaných vzorků pan Martiňák Luděk.

Hodnocení vzorků probíhá anonymně za dohledu všech přítomných. Objektivita je zaručena a plně za ni odpovídá nezávislá sčítací komise. Během koštu vždy probíhá určitá prezentace. Jen namátkou: přednáška ing Prečana z Ministerstva zemědělství o pěstování a ochraně slivoní, beseda s naším úspěšným sportovcem panem Jindřichem Tomíškem, jeho prezentace pohárů a ohodnocení, video „ze starých časů Říkovic – co zůstalo na starých filmech,“, v neposlední řadě i zábavné kvízy „co víš o naší obci“. Znáte pěti nejstarších a nejmladších občanů Říkovic? Víte kolik je v obci oby-

vatel, popisných čísel? Je v obci více žen nebo mužů? Znáte nejstarší památku obce a spousta jiných otázek. Některé odpovědi byly velmi zajímavé a je s podivem, kolik toho o vlastní obci nevíme.

K dobrému pití patří i dobré jídlo. Presentace pomazánek na slivkoštu toto rčení jen potvrzuje. Každý, kdo má zájem, může ochutnat řadu vzorků pomazánek. Tato disciplína je převážně zastoupena našimi manželkami, přítelkyněmi, maminkami či milenkami. Ale i muži mají své zastoupení. Pomyslnou první příčku mezi soutěžícími drží paní Milena Otáhalová.

Nejvíce očekávanou událostí je však vyhlášení vítězů. První tři místa za slivovici roku a pomazánku roku jsou ohodnoceny certifikátem o kvalitě a dárkovou sadou karolinského skla. Mnoho z vás již tyto ceny vidělo a dá mi za pravdu, že se jedná o sklo té nejvyšší kvality a stojí o něj hrát. Žádná akce i ta sebelepší se však nedá uskutečnit bez lidí. Proto patří velký dík vám všem, kteří se pravidelně účastníte, chcete se bavit a něco pro to obětujete. Rádi mezi námi uvítáme i nové tváře, slivkošt je otevřen všem občanům, chutnajícími i těm kteří se chtějí něco dozvědět nebo se jen pobavit. Věřím, pokud bude z vaší strany zájem, bude Říkovský slivkošt nadále pokračovat.

Petr Otáhal

Zpravodaj obce Říkovice vydává obec Říkovice pro občany obce v nákladu 200 kusů. Vydání: listopad 2017, ročník I., číslo 2.

Autoři textů: Radomír Možiš, Miloš Pacek, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, Vítězslava Vlachová a Petr Otáhal. Autoři fotografií: Miloš Pacek, Eva Sládečková, Radomír Hánečka, Radomír Vlach, Jakub Pitner, Vítek Šmahel, Tomáš Vlach a Vítězslava Vlachová.

Další informace na: www.rikovice.cz a www.sdhrikovice.cz

Kontakt: rikovice@rikovice.cz

